

Bemærkninger til lovforslaget.

Lovforslaget er udarbejdet på grundlag af forhandlinger mellem ministeriet for offentlige arbejder i Danmark, kommunikationsdepartementerne i Finland og Sverige og kirke- og undervisningsdepartementet i Norge, under hvilke der er opnået enighed om at søge tilvejebragt en i det væsentlige ensartet lovgivning i de pågældende lande om de såkaldte „piratsendere“. Nogenlunde samtidig med fremsættelsen af nærværende lovforslag fremsættes lignende lovforslag i Finland, Norge og Sverige.

Om baggrunden for lovforslaget bemærkes, at de såkaldte „piratsendere“ er oprettet og drives uden for nogen stats territoriale område i strid med bestemmelserne i det internationale radioreglement (Genève 1959), artikel 7, § 1 (bestemmelse nr. 422) og artikel 28, § 6 (bestemmelse nr. 962), der er sålydende:

Nr. 422: Etablering og benyttelse af radiospredningsstationer (radiofoni og fjernsynsstationer) om bord i skibe, luftfartøjer eller enhver anden form for flydende eller luftbårne objekter uden for nationale territorier er forbudt.

Nr. 962. Det er forbudt bevægelige stationer på søen eller over søen at udføre radiospredningstjeneste.

Det internationale radioreglement, der slutter sig til den internationale telekommunikationskonvention (Genève 1959), er tiltrådt af praktisk taget alle stater.

Hertil slutter sig en rekommandation fra den internationale radiokonference i Genève 1959 og en henvendelse af 15. juni 1960 fra den europæiske radiofoniunions præsident, der begge går ud på at henstille til medlemsadministrationerne at anmode deres respektive regeringer om at tage de nødvendige skridt til at forhindre eller standse „piratvirksomhed“.

Om begrundelsen for radioreglementets foran citerede bestemmelse og de nævnte rekommandationer fremhæves, at det anvendelige radiospektrum efter sin natur kun frembyder begrænsede pladsmuligheder. Da radiobølgerne udbreder sig uanset landgrænser, er international koordination og kontrol med alle radiosendere nødvendig for at opnå den mest effektive udnyttelse af radiospektret og undgå gensidige forstyrrelser. Der er da også ved internationale aftaler — for radiofoni og fjernsyn ved frekvensplaner for det europæiske område — disponeret over hele det til rådighed stående frekvens-

spektrum til brug for landenes eksisterende og planlagte stationer. De ganske beskedne muligheder, der måtte være for etablering af stationer ud over de i planerne anførte, er påregnet udnyttet efter bestemte regler til landenes i øjeblikket uforudselige behov. Der er således ingen reel mulighed for „østerfrihed“.

Der har under de nordiske drøftelser været enighed om, at en lov, der tilsigter at bringe „piratsendernes“ virksomhed til ophør, ikke med rimelig sikkerhed kan forventes at ville opnå sit formål, med mindre den gør virksomheden strafbar. Efter forslaget kriminaliseres oprettelse og drift af „piratsendere“ generelt, medens der dels af praktiske grunde dels af hensyn til opnåelse af størst mulig nordisk ensartethed kun sker kriminalisering af visse former for medvirken, således at den almindelige regel i straffelovens § 23 i et vist omfang fraviges.

Til lovforslagets enkelte bestemmelser bemærkes følgende.

Til nr. 1.

Bestemmelsen forbyder i overensstemmelse med radioreglementets oven for citerede bestemmelser (nr. 422 og 962) enhver oprettelse, drift eller brug af radiospredningsstationer på det åbne hav eller i luftrummet derover.

Ejeren og brugeren af stationen, for selskabers vedkommende også direktør og bestyrelsesmedlemmer, omfattes som gerningsmænd af bestemmelsen, der må sammenholdes med bestemmelsen om medvirken i forslaget til § 7, stk. 3, og bestemmelsen om dansk straffemyndighed i forslaget til § 7, stk. 4, jfr. bemærkningerne til disse bestemmelser nedenfor.

Til nr. 2.

Efter den gældende regel i telekommunikationslovens § 7, der efter forslaget bliver § 7, stk. 1, kan overtrædelser straffes med bøde, ligesom ulovligt anbragte eller benyttede anlæg og apparater kan konfiskeres. Det følger af borgerlig straffelovs § 19, at både forsætlige og uagtsomme overtrædelser kan straffes.

Ad § 7, stk. 2.

Da eventuelle overtrædelser kan påregnes også at blive begået af aktieselskaber og lignende, findes det rimeligt at foreslå en bestemmelse, hvorefter der kan pålægges selskabet som sådant bødeansvar. Efter sin placering vil bestemmelsen også